

Motion av Johan Sjölander om trygghetskapande åtgärder

Vi socialdemokrater vill ha en kollektivtrafik som man kan trivas med och lita på. Därför bekymrar det oss att många känner sig rädda när de ska åka kollektivt efter mörkrets inbrott.

Tillbudena i kollektivtrafiken är få men människor känner sig ändå inte alltid trygga. Det tar vi på största allvar. Alla är förstås inte rädda. Framförallt känner de som oftast råkar ut för våld sig mest trygga medan de som statistiskt sett är minst utsatta är de som är otryggast.

Även om riskerna är få så måste man ta människors upplevelse av otrygghet på största allvar. Om människor inte känner sig trygga när de reser med kollektivtrafiken så påverkas deras vardag. Då begränsas människors frihet att välja resvägar och aktiviteter på grund av rädsla. Ett sådant samhälle vill vi inte ha.

Under vår mandatperiod gjordes stora satsningar på ökad trygghet. Till exempel inrättades en samlad trygghetscentral och SL återtog ansvaret för ordningsvakter från trafikentreprenörerna och upphandlade en gemensam ordningsvaksresurs med tydligt serviceinriktad profil snarare än repressiv. Vi såg också till att intäkterna från försöket med trängselskatt kom kollektivtrafiken till godo så att SL kunde storsatsa på kamerautbyggnad i hela kollektivtrafiken.

Många känner inte till vad SL gör för att öka tryggheten i kollektivtrafiken. Fler skulle säkert känna sig mer trygga om de var informerade om kamerautbyggnaden, trygghetscentralen och hur sällan det faktiskt sker tillbud. Informationsinsatserna måste därför förstärkas. Särkilt fokus borde ligga på information och dialog med de grupper som känner sig rädda. Framförallt är det kvinnor och äldre som känner sig otrygga.

Men det behövs fler insatser. Det räcker inte med mer kontroller, poliser och övervakning. Det behövs också mer synlig och serviceinriktad SL-personal, samverkan med hemlösa organisationer och praktiskt arbete med att skapa trygga och trevliga trafikmiljöer. Det behövs både så kallade hårda och mjuka insatser. Tyvärr verkar den borgerliga majoriteten rikta allt sitt fokus på repressiva åtgärder och inte lägga samma tonvikt på det förebyggande arbetet.

SL behöver i dessa frågor förstärka sitt samarbete med lokala organisationer, kommuner, skolor, det lokala näringslivet och sociala myndigheter. Kollektivtrafiken är inte att jämföra med en butiks- eller annan kommersiell lokal. Den är en del av människors vardag, en offentlig plats. Oavsett vad man tycker om det så fungerar kollektivtrafiken till och med för vissa som vardagsrum eller fritidsgård. Arbetet tillsammans med Lugna gatan och Stadsmissionen är i detta avseende väldigt värdefullt. SL behöver dock inleda dialog med fler organisationer och intressenter.

Socialdemokraterna Stockholms läns landsting

Genom bättre samverkan med det omgivande samhället skulle SL dra nytta av olika organisationers lokalkännedom och därmed få bättre kunskap om effektiviteten för de egna insatserna men även lättare kunna ställa krav på det omgivande samhällets insatser. SL borde arbeta mer med lokala trygghetsprojekt i grupper som kan se olika ut beroende vart i länet de verkar. En modell passar sällan alla så lokala anpassningar är av vikt.

Tittar man t.ex. på de problem som nyligen inträffade i Tensta/Rinkeby respektive Hovsjö i Södertälje inser man att polisiära insatser inte räcker. Istället är det kontakten med det stora flertalet skötsamma invånare i dessa områden och deras föreningar och organisationer som måste förstärkas så att de i vardagen kan ta ett aktivt ansvar för att öka tryggheten.

Upplevelsen av trygghet är som minst bland resenärerna sena kvällar och nätter när man går till och från kollektivtrafiken. Det ställer stora krav på förändringar i miljön i anslutning till SLs stationer och hållplatser. Bland annat därför måste samråden mellan kommuner och SL i högre grad handla om trygghetsfrågor. SL och kommunen eller stadsdelen kan gemensamt identifiera åtgärder som skulle få fler resenärer att känna sig trygga på väg till eller från kollektivtrafiken. Det kan handla om att röja bort buskage som skymmer sikten och om bättre belysning men kommunerna och stadsdelarna har säkert också förslag på konkreta åtgärder som SL kan göra i just deras område. Det vore mycket positivt med lokala handlingsplaner med mätbara mål som kan följas upp genom att bland annat göra lokala nedbrytningar av de undersökningar som SL gör bland resenärer om hur trygga de känner sig i SL-trafiken.

För att man ska känna sig trygg i kollektivtrafiken är det också viktigt med synlig personal. Den personal som frigörs i takt med att ny teknik och nya och smidigare biljettsystem införs bör därför istället omlokaliseras till trafikmiljöerna för att både skapa trygghet och för att kunna hjälpa till med störnings- och annan resenärsinformation. Att som de borgerliga vilja minska på antalet anställda på SL är inte rätt väg att gå.

Med anledning av ovanstående föreslår jag landstingsfullmäktige besluta

- att uppdra åt SL att arbeta aktivt med att informera resenärerna om vad som görs för att öka tryggheten i kollektivtrafiken
- att uppdra åt SL att arbeta med lokala trygghetsprojekt
- att uppdra åt SL att betona trygghetsfrågorna i samråden med kommunerna
- att utöka andelen synlig personal i SL-trafiken i takt med att ny teknik frigör andra personalkategorier

Stockholm den 7 februari 2008

Johan Sjölander

